

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.

„En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben, en wij u verkondigen, dat God een licht is, en gansch geen duisternis in Hem is. Indien wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zoo liegen wij en doen de waarheid niet; maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zoo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonden.

1 JOH. 1 : 5, 6, 7.

No. 18.	Abonnementsprijs per jaar:	7e Jaargang
15 September	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

„Opoffering.”

DOOR BRIGHAM CLEGG.

Uit het Engelsch, door Ouderling H. BEL.

„Verzamelt Mij Mijne gunstgenooten, die Mijn verbond maken met offerande!” Welke offerande is dit waarvan den Psalmist zingt? Is het de worstelingen des levens welke goud, macht en valsche hoogmoed verzekeren? Is het, het vergieten van bloed van dieren, of het branden van wierook op het altaar? Is het, het offeren des levens op het slagveld? Neen; de offerande welke onze liefde, moed, en de toewijding onzer harten eischt, is meer dan al dezen. Het is het storten van tranen van berouw over kwade daden, en het branden van eene liefde voor God op het altaar onzer harten. Het is de toewijding van ons hart en handen tot Gode's dienst. Het is de geschiedenis van den rechtvaardigen arbeid en het lijden onzer vaders, de liefde en zelfopoffering onzer moeders. Het bedoelt verleden vermaardheid, tegenwoordige grootheid, en toekomstige heerlijkheid. Deze Goddelijke offerande wordt geboren uit liefde en moed. Het vereischt de volmaakte wil die door geener angst bewogen wordt. Het vloeit voort uit een onwrikbaar besluit, dat iemand, zoo het noodig was, in staat stelt te sterven, om zijne levensplichten te volbrengen.

Teneinde beter te weten wat offerande is, laat ons gaan naar diegenen die er mede bekend zijn. Laat ons den grijscharigen strijder der Kerk vragen, om ons aangaande de barbaarsche handelingen te vertellen, gepleegd door woeste benden uit de Oostelijke Staten; de onvergelykelijke marsch over de eenzame prairiën, en de worstelingen die men moest doormaken om de „woestijn te doen bloeien als een roos.”

Hoe ziekte en gebrek (aan voedsel) zich om hunne kampen verspreidden en beenderen van duizenden werden achter gelaten om op het rulle zand te verdorren. En hoe zij te midden van al deze beproevingen nog zongen: „alles is wel, alles is wel.”

Laat ons ook gaan tot degenen welke om des Evangelies wille, het Vaderland verlieten en tot Zion kwamen. Zij zullen u vertellen welk een hartzeer zij ondergingen en hoe de tranen over hunne wangen vloeiden, toen zij voor het laatst de handen hunner dierbare vrienden drukten, en een eeuwig vaarwel toeriepen tot het huis van de dagen hunner jeugd.

De toestanden des levens zijn zeer veranderlijk, en misschien zal het nimmer van de tegenwoordige jeugd van Zion gevorderd worden, om de groote opofferingen te maken, welke de lichamen gebogen en de voorhoofden van onze vaders en moeders gerimpeld hebben. Armoede en vervolging waren hunne beproevingen; weelde en vrede, de onze. De hunne was grootelijks lichamelijk, de onze meerendeels geestelijk. Benden van uitwendige vijanden bedreigden hen. Onze gevaren komen uit ons binnenste. De dienst van „zelf” en goud, het verlangen naar kracht, plezier en faam, deze zijn de vijanden die dreigen om ons geloof te ondermijnen en onze deugd te verwoesten. Deze zijn de verraders welke zich tusschen onze kudde sluipen, ons scheidende van liefde en eenheid, die ons hart en hand verbinden. Deze vijanden loopen dagelijks op onze paden en wij ontmoeten hen lichamelijk van aangezicht tot aangezicht. Wij moeten hen overwinnen, of zij zullen ons overwinnen. Waar is de vijand, alhoewel groot en machtig, die de opoffering niet overwinnen kan? God gebiedt ons om de vijanden des levens te overwinnen. Hij heeft ons het wapen in handen gegeven waarmede wij elken vijand kunnen doden. Dat wapen is het zwaard van opoffering. En wanneer men dat betooverend zwaard ter zijde werpt, en op zijn zwakke zelf vertrouwt, is het dan een wonder dat men, als met het bajonet der zonde doorboord, bij den weg valt? Offerande trotseert elk gevaar, want het is uit liefde geboren, die volmaakte liefde, die alle vrees buiten werpt. Het gaf sterkte en moed tot de Heiligen van ouds, en stelde hun in staat om ter wille van plicht, dapper den dood tegemoet te gaan.

Laat ons het amphitheater te Rome bezoeken en daar een tooneel van offerande aanschouwen. Ziet de schitterend gekleede volksmenigte de trappen van het rondvormige gebouw beklimmen. Vijfentachtig duizend personen zijn spoedig in de gallerijen gezeten. Het heldere zonlicht des hemels schijnt op het metalen veilsel en het schitterende zand van den worstelplaats beneden. Aanschouwt die man, met langzamen en plechtigen tred, het middelpunt van het strijdperk naderende. Zijne bevende vrouw klemt zich vast aan zijne zijde en in des moeders arm een glimlachend kind. De leeuwen brullen en springen op dit gezicht tegen de traliën. Aanschouw den Priester, in fluweel en scharlaken gehuld. Hij is opgestaan om die daar beneden te ondervragen. Luistert naar zijne woorden: „Verloochent, dat Jezus de Christus is, en gij zijt vrij”!

Allen zitten in de grootste spanning om het antwoord te ontvangen. Wat zijn de gedachten die door het brein van hem daar beneden vliegen? „Hij die zich mijner zal geschaamt en verloochend hebben, over dien zal ik mij schamen wanneer ik zal gaan tot mijnen Vader. Zijt getrouw tot in den dood.” Daarna klinken de woorden van uit het strijdperk die de aanwezigen doen trillen en tot de welke de Engelen zich buigen om te hooren: „Wij kunnen niet verloochenen dat Jezus is de Christus den Zoon des levenden Gods.”

Het volk fluit en schimpt, de muziekskorpsen speelen en ziet! de ijzeren hekken worden geopend. Aanschouwt die vreeselijke beesten, die dagen lang van voedsel zijn onthouden; zij komen nu naar het midden van het strijdperk geloopt. De man omklemt zijne bezwijmende vrouw, en glimlachende kleine en kust hen vaarwel!

Ziet de beesten het bloedende vleesch vaneen scheuren. Luistert naar het klagen van de moeder, het gillen van het onschuldige kind. Hoort het gebrul der leeuwen, terwijl zij het warme bloed opslurpen! De menigte daarboven juichen, want de Christenen verdwijnen. Zij juichen hunne zielen helwaarts, terwijl de geesten van de getrouwe volgers van de zachtmoedige en nederige Christus, stijgen tot God die ze gegeven heeft.

Noch hebben wij van noode om voor zulke tooneelen van Opperoffering ons bij de oude geschiedenis te bepalen. Dit is zeer wel geïllustreerd in de ongeschreven geschiedenis van twee nederige Ouderlingen, uitgaande zonder malen of buidel, die een onderkomen geweigerd werden en verplicht waren om in een bosch te slapen, hebbende hunne reistasschen voor kussens en de bladeren tot bed. De donder knalt, de bliksem flikkert, en de regen valt met stroomen neer op een wijze, zooals men dat in de Zuidelijke Staten van Amerika aantreft. De een vatte een kou, welke tot longontsteking overging. Aan hun weg een stad om geneeskundige hulp te verkrijgen, en hen werd een schamel bed toegestaan. De zieke Ouderling ligt klagend te bed, terwijl zijne getrouwe vriend bij het geflikker van het kaarslicht over hem waakt. De uren gingen voorbij. Een, twee, en drie, kwamen en gingen. Ten laatste vernam de gezelschap een verandering tot verergering der toestand. Hij bemerkte een doodsche blik en wist wat het meende. Met de grootste smart verschudde hij den zieke man en zeide tot hem: „Ouderling Warren, gij sterft. Welk een boodschap moet ik uw vrouw, moeder en kinderen zenden?” Zacht, maar zoet, kwam het antwoord van de lippen der stervende: „Zeg hun vaarwel. Het spijt mij dat ik geen twee levens heb om te geven voor het Evangelie onzer Meester.” Hij reikte zijn hand uit naar zijn gezelschap, en het volgende oogenblik was hij niet meer.

Laat de wereld de lof van den machtigen Napoleon zingen, die in triomf over de slagvelden marscheerde, latende dood en verwoesting in zijne voetstappen. Maar laten de Heiligen de lof zingen van de nederige zonen Gods, die wanneer plicht hen roept, gewil-

lig zijn hun leven voor de heilige zaak van waarheid neder te leggen. Hunne namen mogen niet gevonden worden in het boek van 's wereldshelden, doch zullen geschreven zijn in het Boek des Lams.

En zoo is het immer geweest, de wereld heeft altijd gefaald om de edelste vorm van opoffering te eeren. Voor hem, die op de slagvelden, door het marcheeren over de bloedende lichamen zijns naasten overwinningen behaald heeft, voor hem worden door de natiën monumenten ter zijner herinnering opgericht. Maar den soldaat van het kruis, die het menschdom verhoogt, vreugde en zaligheid tot haar ziel brengt, sterft, en in vele gevallen zonder een monument om zijnen val aan te duiden.

Zoekt geen valsche glorie. De grootste strijd en overwinning, is niet altijd waar de kanonnen bulderen, doch in de stille kamers van 's menschen hart. „Hij, die traag tot tijd is, is beter dan den machtigen; en hij, die zijn geest regeert, dan hij, die een stad inneemt.”

In de huishouding van den grooten Schepper, worden de zegeningen alleen door opoffering verkregen. Indien zij zonder eenige poging konden verkregen worden, konden wij ze als waardeeloos beschouwen. De Heere verlangt een beproeft volk. Beproevingen geven ons kracht en bereiden ons voor Godes komst. De machtige eik wordt niet in de broeikasten gevonden, maar hoog op den vlakken berg; onbeschermd van de buien en stormen in den winter, en huilende winden des zomers. De stormen maken de takken van den eik sterker, en verspreiden de wortelen des te dieper in den grond. Zoo ook met God's volk. De stormen der tegenstanders geven kracht en figuur aan hunne ledematen, en planten de wortelen des Evangelies steeds dieper en sterker in hunne harten.

Het was de opoffering dat Johannes naar het Eiland van Patmos dreef om te sterven, maar het ontsloot hem de visioenen der Eeuwigheid die meer waarde hadden, dan het leven zelf. Het leidde Joseph Smith „als een Lam ter slachting” maar bracht het Evangelie onzes Heeren wederom op aarde.

Opoffering bracht den Prins des Vredes naar de droevige hoogten van Golgotha om daar te bloeden en te sterven; maar, in de voorstellingen van dat donkere uur, werden de ketenen des doods verbroken, de lang gevangene ziel bevrijd en de gevallen wereld verlost! De zegepraal van dat uur maakte Zijn opoffering volmaakt. Wat Jezus voor ons en onze zaligheid geleden heeft, kunnen wij niet weten. Genageld aan het kruis hing Hij tusschen hemel en aard. Het bloed droop van Zijn voorhoofd, waarin de doornen van den kroon Hem pijnigden. Het vloeide uit Zijne handen en voeten waarin de gruwelijke nagels gedreven waren. De menigte stond daar en staarde Hem aan, al scheldende en spottende en sommigen geboden Hem van het kruis af te komen om zichzelven te behouden, daar Hij verklaard had, dat Hij den Tempel in drie dagen kon afbreken en weder opbouwen. Na daar gedurende zes lange en pijnlijke uren te hebben gehangen, verzwakt door bloed-

verlies en bezwijmd zijnde van dorst, uitte Hij het eenigste woord van lichamelijk lijden: „Mij dorst.” Den trotsche Romein bracht daarna een spons met edik en galle aan Zijne stervende lippen. Hij had weeën en vloeken over hunne hoofden kunnen uitspreken, maar Hij zag met droefenis en medelijden op hen neder, terwijl van Zijne lippen het vurige gebed kwam: Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.” Ten laatste kwam er verlossing. „Het is volbracht!” riep de Meester en terwijl de dood zijne oogen sloot, kwam er donkerheid over de aarde en verborg het vreeselijke tooneel. Het was den wil Gods het was ook den wil van Godes Zoon, dat Hij „door lijden volmaakt,” zou worden dat voor eeuwig exempel van al zijne kinderen zoo lang als de wereld zou bestaan. Hij zou „volharden tot den einde.” „Zijt getrouw tot in den dood,” dan zult gij bereid zijn om den Meester te ontmoeten wanneer Hij roept: Verzamelt Mijne Heiligen tot Mij, die het verbond met Mij door opoffering gemaakt hebben.

Onze Dooden.

EEN PRACTISCHE RAAD.

Door Ouderling H. de Brij.

De Heiligen der laatste Dagen welke zich in het bezit verheugen van eene ruime mate van den Geest des Heeren worden meer en meer doordrongen van de noodzakelijkheid, dat of zij zich in gunstige of ongunstige levensomstandigheden bevinden, het hun voorrecht en plicht is de geboden des Heeren te houden. Met andere woorden hunne zaligheid uit te werken en wel met geheel hun verstand, kracht, en sterkte. Niet door eigene werken, doch door het verrichten van werken der gerechtigheid. Namelijk werken die door God geboden zijn en daarom werken van gerechtigheid genoemd, aangezien hetgeen Hij van den mensch eischt of eischen zal, rechtvaardig is.

Deze werken zouden in minstens drie onderscheidene soorten verdeeld kunnen worden; en welke elk in hunne plaats noodzakelijk zijn om het volle nut van het verlossingswerk van Christus te ontvangen. Ten eerste, de werken die men voor zichzelf moet verrichten zooals geloof, bekeering, het ondergaan der doop, enz. Ten tweede, werken die men tegenover zijne naaste verplicht is, zooals het in kennis stellen met het Evangelie, hen liefhebben, enz. En ten derde, doch niet de minst belangrijke, die welke men voor de dooden moet verrichten, zooals voor hen gedoopt worden, begiftingen en zegeningen ontvangen, enz. Werken welke zij niet voor hunzelve kunnen doen, aangezien hun lichaam in het graf rust.

Dit werk voor de dooden is een zeer gewichtig werk, gewichtig omdat het de Heiligen tot verlossers op den berg Zion maakt onder leiding en bestuur van de groote Verlosser en Zaligmaker der wereld. Gewichtig omdat volgens de woorden van den Apostel

Paulus, Hebreë 11, de overledenen niet zonder ons kunnen volmaakt worden. De profeet Joseph Smith noemt het zelfs een der gewichtigste werken en plichten welke op de Heiligen der laatste Dagen rusten en tot onze volkomene zaligheid noodig zijn. Zijne opvolgers en velen voorname mannen der Kerk hebben eveneens van tijd tot tijd op het groote belang van hetzelfde gewezen.

Dit werk voor de dooden vangt in de ware zin des woords, reeds in het vaderland der Heiligen der laatste Dagen aan. Name-lijk in het verkrijgen van de juiste namen, geboorte en sterf-datums en plaatsen der overledene vrienden of verwanten. En alhoewel het werk niet verhinderd wordt indien niet de juiste datums verkregen kunnen worden, zoo is het nochtans zeer gewenscht alle pogingen binnen het bereik aan te wenden om de juiste inlichtingen te verkrijgen, opdat de verslagen zoo volmaakt mogelijk zouden zijn.

Het samenstellen van zulk een geslachtsregister is gewoonlijk geen lichte taak. Voornamelijk indien ruime middelen ontbreken. Doch de Heiligen ten tijde van de profeten Joseph Smith en Brigham Young hebben ons en onze geslachten na ons een goed voorbeeld gegeven. In de dagen van groote armoede en vervolging bouwden zij verschillende tempelen. Waarom zouden dan niet de Heiligen van heden in de dagen als zij wellicht maar juist het noodige hebben om in hun levensonderhoud te voorzien, een aanvang of voortgang met hun geslachtsregister maken om na in de valleien der bergen vergaderd te zijn, het noodige werk voor de dooden te kunnen verrichten? Voorzeker, zelfs al moest eenige opofferingen in ontspanning, kleeding, of huisgezin gedaan worden, tenminste in zooverre daar mogelijkheid voor bestaat. Want eenmaal in Zion vergaderd zijnde is de taak soms meer bezwaarlijker geworden,

Een begin zou dus gemaakt worden en wel een goed begin. tenminste in zooverre zulks nog niet gedaan is en indien daarmede begonnen is zoo zou zulks voortgezet worden. Een eenvoudige wijze om te beginnen is een gewoon schrijfboek aan te schaffen en alle bekenden namen van familieleden en vrienden welke overleden zijn neder te schrijven en dan zijne herinnering te raadplegen of men zich de datums en plaatsen van geboorte en sterven kan herinneren en datgene wat men daarvan weet neder te schrijven. In zooverre men zulks niet weet moet men trachten die informatie te verkrijgen van andere familieleden. En wel in het bijzonder van oude familieleden aangezien zij meesttijds bekend geweest zijn met eenige van het voorgeslacht. Dit onderzoek zou echter steeds met voorzichtigheid, geloof en gebed, gedaan worden, ten opzichte van hen die buiten het Evangelie zijn, daar hunne hulp en medewerking van groote waarde is en zij geen volkomen begrip van de groote waarde van dit werk bezitten. Kunnen de juiste datums alzoo niet verkregen worden, dan zou men trachten te weten te komen in welk tiental jaren zij overleden zijn. Bijvoorbeeld tusschen 1830 en 1840 of 1860 en 1870 enz. Want heeft men zoodanige informatie verkregen dan is men in staat bijna van elk persoon na 1811 in Nederland overleden, de naam der ouders benevens de

gewenschte informatie te verkrijgen, van de ambtenaren ter Secretarie in de plaats van overlijden, gewoonlijk tegen vergoeding van 25 cent of iets meerder of minder. Heeft men zulk een begin gemaakt en enkele juiste namen en datums verkregen dan zou een beter verslag worden aangelegd. Om de Heiligen daarmede behulpzaam te zijn zoo is tegen betaling van f0.40 een in het *Engelsch gedrukt geslachtsregister-boekje* van 42 pag. groot te verkrijgen. En wel door middel der Conf. Presidenten of presideerende Ouderlingen, welke zulks van de President der Zending kunnen verkrijgen. Dit boekje is zeer stelselmatig samengesteld zoodat slechts de namen en datums zijn in te vullen om een goed geslachtsregister te verkrijgen. Datums en namen van personen vóór 1811 overleden zijn in groote steden in Nederland niet zoo gemakkelijk te verkrijgen en gewoonlijk slechts uit de boeken van de gemeentearchieven verkrijgbaar; in dorpen en kleine steden zijn zij gewoonlijk echter ook op het Secretarie aanwezig doch gaan niet verder terug als ongeveer tot het jaar 1600. Een stelselmatig begin zal zonder twijfel veel goeds doen en het gezegde: „te werken wijl het dag is” in practijk gebracht worden.

Afscheidsgroet aan de Heiligen in Nederland.

Mijne Geliefde Broeders en Zusters! Het is met blijdschap en dankbaarheid tot mijnen Hemelsche Vader dat ik het voorrecht heb om ontslagen te zijn, na mijne zending in uw midden volbracht te hebben. Daar ik niet een ieder van u met een bezoek kan vereeren omreden de tijd, welke ik in mijn bezit heb, zeer beperkt is, heb ik dientengevolge de *Ster* tot mijne hulp ingeroepen om u allen een hartelijk vaartwel toe te roepen. En daar ik niet aan uwe welwillendheid en liefde tot mij twijfel om deze weinige regelen van mij te ontvangen als mijn laatste vaartwel tot u allen, zoo is mijn innige bede en verlangen dat gij allen zult voortgaan in delijn van uwe eenmaal beloofde plichten, opdat gij eenmaal allen moogt verwaardigd worden om met Gods uitverkoren en Zijn bemind volk verzameld te worden. Ik verblijf met de meeste achting en respect tot allen, uw medebroeder en arbeider in den Wijngaard des Heeren.

HENDRIK BEL.

„Een Profeet der laatste Dagen”.

Een boekje van deze titel, bevattende vele bewijzen van de waarheid der roeping van Joseph Smith, en van de echtheid van het Boek van Mormon, is nu gedrukt en verkrijgbaar in de verschillende vertakkingen der Zending en aan dit kantoor tegen den prijs van f 0.15. Het is de Heiligen en vrienden ter zorgvuldige lezing aanbevolen.

Onze Verwachting.

Reddend slaat de Heer ons gade;
 Looft des Heeren majesteit!
 Hij is goed en Zijn genade
 Duurt in alle eeuwigheid!
 Al zoo juichen, Gods bevrijden,
 Wie Zijn machtig medelijden,
 Rukte uit hun vijands hand,
 Die Hij zamelt, uit de oorden,
 Van oost en west, zuid en noorden.
 Van zoo menig vreemd'lings land.

Psalm 107 : 3.

J. J. L. TEN KATE.

Ja, de Heer die slaat ons gade,
 En Hij hoorde onze klacht,
 En wij danken Zijn genade,
 Dat Hij ons heeft hier gebracht.
 Ja, God heeft uit alle oorden
 Oost en west, van zuid en noorden
 Ons hier op deez' berg gebracht, (a)
 En in tempels en in kerken,
 Loven wij Gods wonderwerken,
 En Zijn goedheid en Zijn macht.

(a) Psalm 48 : 2, 4. Jesaja 14 : 13.

Een verbannen troep Mormonen,
 Kwam in Utah's bergen aan: (a)
 Met het doel om daar te wonen,
 Zwaar vervolgd en geen bestaan.
 Zij bouwden toen daar eene stad,
 Zooals hun God bevolen had,
 Tot tijdelijke woning;
 Om daar te wachten op het feit,
 Reeds lang vooruit door God voorzeid, (b)
 De komst van hunnen Koning.

(a) In 1847 kwamen de „Mormonen” in Utah aan.
 (b) Daniel 12 : 7, 11, 12, 13.

Niet lang daarna werd deze stad'
 Alreeds een Territory,
 Door dien hun God gezegend had,
 Tot Zijne eigen glorie.
 Nu is die stad alreeds een Staat:
 Ik weet dat het nog verder gaat,
 En dat er uit zal rijzen,
 Een koninkrijk zeer groot van kracht,
 En met een onbepaalde macht,
 Waarin elk God zal prijzen.

Dat koninkrijk, dat is de steen, (a)
 Die alles zal vermalen,
 Die zonder hand de berg afglees,
 Gewis het zal niet falen.

Niet lang meer of de dag breekt aan,
 Als dat van Zion uit zal gaan,
 De wet van onzen Koning, (b)
 Dan zal er staan op Zions grond,
 Tot aan den laatsten avondstond,
 Een Goddelijke woning.

(a) Daniel 2 : 44. 45. Daniel 7 : 18, 22, 27.
 (b) Jesaja 2 : 3. Micha 4 : 2.

Een wolkkolom zal op den duur,
 Dat huis van boven dekken,
 En bij den nacht een vlamdend vuur,
 Een prachtig schouwspel wekken. (a)
 Christus die zal hier verschijnen,
 Hij zal komen tot de Zijnen, (b)
 Tot Zijn huis, dat nu al staat.
 Nog slechts littel, weinig aren, (c)
 En wij zullen dan ervaren,
 Dat het waar is inderdaad.

(a) Jesaja 4 : 5.
 (b) bij zijn duizende van heiligen.
 (c) Daniel 12 : 11, 7, 12, 13.

God zelf, die zal hier regeeren;
 En wij zullen Hem bijstaan,
 Ja, wij zullen triomfeeren,
 Godes raad, die zal bestaan.
 God wil op dezen berg wonen,
 Bij Zijn duizenden van zonen;
 Ja dat heeft Hij zelf verklaard, (a)
 Aan de zijde van het Noorden,
 Staat die berg, die God bekoorde,
 Zions berg is zeer vermaard.

(a) Psalm 48 : 17 en 132 : 13, 14.
 Micha 4 : 7.
 (b) Psalm 48 : 2, 4. Jesaja 14 : 13.

O, Heer! kom spoedig tot Uw volk,
 Wij wachten U met ongeduld.
 Wij tauren dagelijks naar die wolk
 Waar G' mee ging, en komen zult, (a)
 God is groot en eindeloos goed,
 't Is louter wijsheid wat Hij doet,
 Hij zal ons zalig maken.
 De Heiden zoewel als Zijn volk,
 De Bijbel is daarvan een tolk, (b)
 Die zal daartoe geraken.

(a) Handelingen 1 : 9, 11. Matth. 24 : 30.
 (b) Romeinen 14 : 11. Jesaja 45 : 23.
 Filipp. 2 : 10. Rom. 11. 32. 34.

Ogden, Utah.

J. D. HARTOG.

De Sier.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

De Noodzakelijkheid van Eenheid.

Vervolg van blz. 267.

Alhoewel Eva, ons aller moeder, overtreden had, zoo bleef Adam aan het gebod en den machtigen regel getrouw, om met zijne vrouw één te zijn, zoodat hij de andere geboden niet zou overtreden namelijk, dit, er was hun bevolen om te samen (Adam en Eva) de aarde te vervullen, en een ander gebod „deze zullen tot één zijn”. Hier zien wij, dat al dat nu in de wereld bestaat, dat door menschenhanden gemaakt is, de eenheid de oorzaak is. Ook al hetgeen nu tot stand gebracht wordt, geschiedt door hetzelfde beginsel. Door dit beginsel worden de werelden, de Hemelen al wat daarin is bestuurd. Door de „eenheid” der Godheid met zijne duizende Heiligen zal de aarde geoordeeld, vernieuwd, en geregeerd worden. Dit alles heeft de Eenheid bewerkt. Nu komen wij tot de derde vraag: „Wat in eenheid begrepen is”. Als wij onze gedachten laten gaan en beschouwen de Koninkrijken der aarde, zullen wij spoedig tot de conclusie komen dat, alhoewel alle koninkrijken hun eigen koning of heerscher hebben, dat toch het eene koninkrijk van het andere afhankelijk is. Het zou er inderdaad voor vele kleine landen zooals wij ze hier in Europa aantreffen al zeer beklagenswaardig uit zien, zoo zij uit andere werelddeelen geen graan of andere stoffen konden bekomen, daar het van eenigen bekend is, dat zij slechts voor twee, vier, en zeven maanden per jaar voedsel voor hunne inwoners teelen. Wat van den handel indien er (alhoewel concurrentie) geen eenheid bestond? Wat van de kennis en handel zoo er geen vereenigde Internationaale Posterij bestond; zou de wereld kunnen vooruit gaan zonder dit machtige beginsel? In geene deele. Beschouw nu alleen één koninkrijk op zichzelf. Kan een koning een land regeeren, zonder de gewillige medewerking van zijne onderdanen? Neen! Want hij zoude dan zelf zijn gebod moeten bekend maken en alle verzoeken persoonlijk in ontvangst nemen; en wat meer is, men zou hem als zonder macht beschouwen, en zoude ophouden een koning te zijn en het land zou geen koninkrijk kunnen genaamd worden; omreden een aardsche koning slechts menschelijke macht bezit, zien wij dat zijn macht geheel en al van de „eenheid” zijner onderdanen afhangt die hem in staat stellen om koning te zijn. Daarbij behoort nog dat een koning niet alleen met zijne onderdanen moet vereenigd zijn, maar dat hij ook als onderdaan aan den grooten Koning en Heer der Heeren zijne kracht te

danken heeft en dat hij verplicht is Zijne wetten te houden. Indien hij niet één met Hem is, zoo zal zijn koninkrijk van hem genomen worden, of zijne rogeering zal ellendig zijn. Zulks was het geval met Nebukadnézar den koning die zijne heerschappij had over de gansche aarde, zoodat men voor zijn aangezicht vreesde. Doch hij werd hoogmoedig en was niet met het Opperwezen vereenigd en volgens de woorden die wij in het 4de hoofdstuk van Daniël vers 25 lezen — het koninkrijk werd tijdelijk van hem genomen.

Als wij de wereldsche geschiedenis nagaan vinden wij dat om reden Kaïn niet met de geboden des Heeren en één met zijn broeder Abel was, dat hij eerst jaloersch werd en daarna zijn broeder doodde. Omreden Saul, den zoon van Kis, nadat hij tot koning was gezalft, de Goddelijke autoriteit bestreed, week hij van den Heer af, en 't gevolg was dat hij door de Filistijnen overwonnen werd en zijn leven door zelfmoord eindigde. En zoo zou men een reeks van voorvallen kunnen vinden. In de dagen van Christus werd het koninkrijk Gods op aarde geplaatst. Door de gemeenschap met Zijnen Vader en den Heiligen Geest en waar het volk het meest in Hem geloofde, deed Hij vele wonderen; ook Zijne discipelen door dat zij gemeenschap met Hem hadden deden zeer vele teekenen. Doch volgens de profetie zouden er velen van het geloof af wijken (niet dat deze profetie een gebod was) doch door dat den Apostel den Heiligen Geest bezat, zag hij de toekomst voor zich geopend. Wij zien dat de vroegere navolgers van Christus en der Apostelen de rechte wegen verlaten hebben en de profetie werd vervuld en de geweldigers namen het koninkrijk met geweld. Daarna ontstond duisternis onder de natiën, want de Heere had zijn licht teruggetrokken en men kwam hoe langer hoe meer in duisternis. De geschiedenis leert ons dat, om reden zij buiten de gemeenschap van de Godheid en eenheid waren, zij in de donkere middeleeuwen op gruwelijke wijze hebben huisgehouden. Dit zou echter zoo niet blijven want de Godheid had zich in den beginne een plan gemaakt dat zij de wereld van den val van Adam zouden verlossen en volgens de Schriften weten wij, dat de roepingen Gods en de genade giften onberouwelijk zijn. Vandaar dan ook zag den Apostel in den geest, toen hij op het Eiland van Patmos was den val van die verwarring en de herstelling aller dingen. Om kort te zijn, weten wij als Heiligen der laatste Dagen, hoe dit vervuld is geworden. De wereld ziet, dat, alhoewel de verschillende groote kerken nog veel macht of veel invloed bezitten, nochtans omrede zij niet één zijn, zien zij ook hoe jaar op jaar hunne machten kleiner en beperkter worden. De socialisten, welke eenheid en broederschap zoeken, zullen het doel nooit bereiken, om de eenvoudige reden, dat zij den Vader van al deze broeders niet erkennen! „Een huis dat tegen zich zelven verdeeld is kan niet bestaan” was de schoone zinspreuk van onzen oudste Broeder (Jezus Christus.) Doch Gods Koninkrijk dat nu hersteld is zal bestaan volgens de oude en moderne profetiën en dit wel omdat het den Koning erkent, behoorlijk georganiseerd en één in geest en streven is.

Was het geld dat de wildernis in de Zoutmeer Vallei tot een vruchtbare plaats maakte? Neen! Het was de eenheid en broederschap en gehoorzaamheid aan de geboden des Heeren dat zulks verrichte. En door dit machtige beginsel zal het voortgaan en toenemen tot dat dit Koninkrijk haar Koning zal ontvangen die alle volken zal regeeren. Wij zien dus dat eenheid het grootste en het machtigste beginsel is. Laat ons daarom aan dit beginsel vast houden want zonder dit zijn wij ongelukkige schepselen. Kunt gij u ongelukkiger staat voorstellen als deze, waar een huisgezin niet vereenigd is? Ik geloof het niet. Is er grooter hel op aarde als deze, waar man en vrouw niet één zijn? Neen. En ten laatste een ieder persoon voor zich zelve. Hij moet het met zich zelve eens zijn. Indien iemand iets heeft voorgenomen te doen, moet hij of zij bij het voornemen blijven om het tot stand te brengen. En eerst dan heeft hij vreugde, wanneer hij één met God is, één met zijn broeders en zusters. Dit was het ernstige gebed van den Heiland voor Hij deze aarde verliet: „Heilige Vader! bewaar ze in uwen naam, die Gij mij gegeven hebt, opdat zij één zijn, gelijk als wij.” (Johs. 17:11.) Daarom indien wij belijden Christenen te zijn, moeten wij in den zin van Christus wezen, dan moeten wij met het eenige plan van zaligheid eens zijn. In het licht wandelen gelijk Hij gewandeld heeft. Volharden in de liefde. In het goed doen niet vertragen. Een zijn met Zijne dienstknechten, hen als zulks erkennen en ondersteunen. Dan eerst zullen wij in verstand en kracht toenemen en toonen dat wij burgers en burgeressen van Gods koninkrijk zijn. Dan zal alle haat en nijd, alle laster en achterklapping verbannen zijn en de „Vrede Vorst” zal onze metgezel zijn. Laat ons daarom zoeken dit beginsel in ons te ontwikkelen niet wachten op anderen; doch begin heden voor u zelve en Hij die zoo vurig om eenheid bad en zwaar voor deze zaak geleden heeft, zal u ter hulpe komen. Wij zullen ons dan gelukkig en vrij gevoelen en zullen ons niet gemakkelijk laten aftrekken. Want den Apostel Paulus had ook hier een kennis van toen Hij uit riep: „Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch Engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch eenig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere” (Rom. 8 : 38, 39).

LEO. V. D. AKKER.

Gezond verstand in Godsdienst

Laat uwe gematigdheid aan allen bekend zijn,” zeide den Apostel Paulus. Het is eene goede raad. Een van de vermaningen van Petrus was, „Voegt bij u geloof matigheid.” ’t Is zeer onwijs om in eenig ding tot het uiterste tegaan. Conservatisme is soms zoo buitensporig als radicalisme. Den gouden regel van het medium tusschen twee extremiteiten, is eene die men veilig en met profijt kan volgen.

Er zijn, nochtans bijzondere toestanden en omstandigheden

welke buitengewone inspanningen vereischen, waarvoor den Almachtigen personen verwekt, die Hij met macht bekleedt om dat bijzondere werk te verrichten. Hun voorbeeld kan niet door iedereen nagevolgd worden, maar alleen door dat individu die op dezelfde wijze geroepen en geplaatst is.

Een van de groote voorrechten der stervelingen is, dat zij van den Heer zegeningen kunnen vragen die zij verlangen. Vasten en bidden zijn middelen om rechtvaardige dingen te verkrijgen. Doch vrome menschen worden vaak te verlangend en te volhardend in hunne verzoeken, dat zij hunne levensplichten uit het oog verliezen, en worden nalatig in de dingen welke hunne attentie vereischt. Op deze wijze worden zij ongematigd in hunne godsdienstige ondernemingen, en onmatig in hunne toewijdingen. En dit is gansch verkeerd en onaangenaam in de oogen des Heeren.

Wij leven in het vergankelijke. Onze natuurlijke lichamen hebben onze attentie zoo goed van noode als onze geestelijke lichamen. Wij leven nu in deze wereld en de zorgen en verantwoordelijkheden welke hier op onze schouders rusten, zijn juist zoo noodzakelijk, als onze geestelijke streven en oefeningen. Het is de zuivere godsdienst om er op de juiste tijden voor te zorgen en ons zoo te gedragen, dat onze handelingen zullen aangenaam voor God en ten voordeele van het menschdom zijn. Onze lichamen te onderhouden en gezondheid te bewaren, zoodat het in staat is om de volle tijd in nuttigheid te leven en te besteden, is juist zoo goed een deel van zuivere godsdienst, als bidden en den Heere lof te zingen.

Vasten is geen gewoon iets onder de menschen. Gewoonlijk overdaad in eten en drinken. Eetlust wordt soms ongeregeld ingewilligd. Doch er zijn menschen die te vaak en te lang vasten. Het wordt voor hen een soort van manie (waanzin). Bij elke gelegenheid wanneer zij denken, dat zij een goddelijke gunst van noode hebben, gaan zij voor een geruimen tijd zonder voedsel, waardoor hun lichaam verzwakt en het verstand gebrekkig wordt. Zij stellen zichzelf somtijds ten prooi aan booze invloeden. En op zoodanige wijze bereiken zij juist het tegenovergestelde waarna zij gestreefd hebben. Dit is vanwege hunne buitensporigheid, 't welk onmatigheid is.

't Is waar dat sommige groote profeten voor vele dagen achtereen en sommige voor „veertig dagen en veertig nachten” gevast hebben. Maar zij waren exceptioneele personen in buitengewone zaken. Gewone menschen zijn niet toegestaan om te trachten dit na te volgen. De Kerk heeft een geregelde vastdag ingesteld, en wel de eerste Zondag in de maand en dit is gewoonlijk voldoende. Voor sommige bijzondere gelegenheden kan het heel juist zijn om de vasturen te verlengen, doch de wijsheid zou altijd onzen ijver regeeren, en de matigheid onze verlangens.

Sommige menschen worden onzeker van brein door het verlengen van vasten. Hunne voornemens mogen uitstekend zijn, doch de krachten om weerstand te bieden ontbreken. Ieder per-

soon zou zijn of haar eigen natuur en kracht kennen, en dezelve niet overweldigen, met de gedachte dat God wel tusschen beiden zal komen, wanneer zij hunne ijver verwaarloozen, dat Hij hun gegeven heeft om redelijk te gebruiken. Ongeregeldheden, op welke wijze die ook geschieden, zijn onaangenaam in de oogen des Heeren en dit kan op vasten worden toegepast zoowel als in eenige andere vorm van toewijping.

Wij schrijven deze weinige zinspelingen bij wijze van behoedzaamheid. Heiligen der laatste Dagen zouden bij eten en drinken, en vasten, en elke handeling des levens, gezond verstand gebruiken. Matigheid is redelijk en eveneens godsdienstig. Bewaar u in elke beweging voor buitensporigheid. Ernstigheid in eene goede zaak, is altijd aan te bevelen. Zonder hetzelfde is er geen succes. Maar geestdrift welke tot het uiterste gedreven wordt, wordt een soort van krankzinnigheid en is schadelijk en verkeerd.

Sommige verdedigers van hetgeen genoemd wordt „matigheid” zijn de meest onmatige onder het menschdom. Zij denken dat het nergens anders betrekking op heeft als op 't gebruik van sterken drank. Zij worden bijna krankzinnig over hun eigen idee. Zij overtreden de wet, tereinde de wet te bevorderen. Zij zien slechts aan de eene zijde van hun stokpaardje. Zij hebben geen achtung voor de inzichten en wenschen of eischen van andere menschen. 't Is hetzelfde in vele andere theoriën en vervolgingen. Het is een bewijs van fanatisme en dwaasheid, wanneer men slechts de eene zijde der kwestie onderzoekt en de andere on-onderzocht en onbekend verwerpt. Onverdraagzaamheid en razernij zijn niet recht in eenige zaak, maar beleedigend in de oogen des Heeren, zoowel als voor de menschen.

Laat ons ferm zijn voor het recht zooals wij het verstaan, ijverig om goede regelen en beginselen te bevorderen, toegewijd aan onze godsdienstige overtuigingen, ernstig en getrouw in onze godsdienstoefeningen en prompt in onze godsdienstplichten. Maar laat ons matig en kalm zijn in alle dingen en begrijpen dat lichamelijke gezondheid en kracht juist zoo aangenaam in de oogen des Heeren en noodzakelijk voor onze welvaart, zijn als zelfverloochening, zelfbeheersching, en vrome gevoelens en handelingen, welke sommige menschen ten onrechte meenen de som of zelfstandigheid van de christelijke godsdienst te zijn.

Des News.

Moderne Openbaring.

Een zekere predikant in Salt Lake City, Utah heeft onlangs als een leering uitgegeven, dat er geen goede reden bestaat dat God zich ooit meer aan den mensch zal openbaren: ten eerste, om dat zulke openbaringen niet noodig zijn: ten tweede omdat zij onbestaanbaar voor het algemeen karakter van het Christendom zijn; ten derde, is er geen voldoende bewijs, dat er sedert de

dagen der Apostelen rechtstreeksche openbaringen gegeven zijn; en ten vierde, omdat zulks nutteloos is voor het gerecht, en de raad onzer kerk welke er in gelooft.

Een gezelschap van predikanten hebben dit onderwerp reeds lang bestudeerd en getracht om een bewijs te leveren, dat moderne openbaring onwaar is, alhoewel zij er nog niet in geslaagd zijn, te weten hoe zulks kan gedaan worden, maar zijn met elkaar besloten dat „de zoogenaamde openbaringen welke bewijzen Joseph Smith een profeet te zijn, onbekwaam en onafdoende zijn.” In andere woorden, „wij hebben geen reden te gelooven,” zegt bedoelde predikant in een predikatie, „dat God immer zijn wil aan den mensch bekend gemaakt heeft gelijk Hij deed tot Mozes, Jesaja en Johannes.”

Wij moeten dus hieruit opmaken, dat God Zijnen wil niet verder aan den mensch zal, of wil bekend maken; dat hetgeen Hij nu bekend gemaakt heeft voldoende is. Zijnen wil aan Mozes, Jesaja en Johannes bekend gemaakt, is overvloedig voor de moderne volgers van Christus. De Heiligen der laatste Dagen nemen een geschil met deze leerstelling en verklaren dit onlogisch, onbestaanbaar, en onwaar, en geven aan de gansche wereld getuigenis dat God leeft, dat Hij tot een iegelijk die in Hem gelooft en zijne geboden onderhoudt, Zijnen wil openbaart, juist zoo goed nu, als in eenig andere tijd in de geschiedenis der natiën. De canon der Schriften is nog niet vol. God heet nog nooit geopenbaard dat Hij niet meer tot het menschdom zou spreken. Indien ons vergunt is om te gelooven dat God eenmaal gesproken heeft, dan zouden en moeten wij gelooven dat Hij zulks nog zal doen, omdat Hij onveranderlijk is.

Zijn wil, welke Hij aan Abraham bekend maakte, was voor Mozes niet voldoende, noch was het genoeg voor Jesaja.

Waarom niet? Omdat hunne verschillende zendingen, verschillende onderrichtingen vereischten; en, logisch genoeg, zoo is het ook met de tegenwoordige Profeten en volk. Een vooruitgaande wereld zal nimmer al de waarheid ontdekken vooraleer zij met al de kennis van den Volmaakten bekend is. Hoe zal men met de kennis van den Vader bekend worden! Alleen als Hij die aan hem openbaart. Nu, wanneer ons toegestaan wordt om te gelooven dat de Heer zich vroeger aan de oude Profeten openbaarde, wiens daden wij in de Heilige Schriften lezen, dan schijnt het tot mij, dat wij geen goede reden hebben om te gelooven dat Hij zich nu niet zal openbaren tot degenen die verlangen om door Zijnen geest geleid en geïnspireerd te worden. Elke nieuwe waarheid, welke in den mensch tot eene levende handeling gegroeid is, is in zichzelf eene openbaring van God; en zonder de openbaring van toevoegende waarheid, kan de mensch in deze wereld niet vooruitgaan, maar, aan zichzelf overgelaten zijnde, zou hij achteruitgaan, afgesneden zijnde van het licht en het leven der groote Fontein van alle wijsheid, de Vader van allen.

(Wordt vervolgd.)

Ontslagen.

Ouderling George L. Weiler, President der Arnhemsche Conferentie, is van zijnen arbeid in deze Zending eervol ontslagen, met verlof om, naar verlangen, naar huis terug te keeren. Na eenige maanden in Amsterdam werkzaam geweest te zijn, heeft hij verder zijne zending in Arnhem vervuld, over welke Conferentie hij de laatste twee jaren met bekwaamheid en succes gepresideerd heeft.

Ouderling La Fayette T. Whitney is van zijne getrouwe werkzaamheden eervol ontslagen, met verlof om, naar verlangen, naar Zion weder te keeren. Br. Whitney heeft zijne gansche zending in Rotterdam vervuld, eerst als reizend Zending en tegelijker tijd het kantoorwerk doende, en sedert het begin van dit jaar als Secretaris van de Zending.

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling Lorenzo Y. Rigby is van zijnen arbeid in Dordrecht, van de Rotterdamsche Conferentie, ontslagen en geroepen om over de Arnhemsche Conferentie te presideeren.

Ouderling Lucas Roghaar is van zijne werkzaamheden in Brussel ontslagen en benoemd verder voor de Amsterdamsche Conferentie.

Ouderling John W. F. Myers is van zijnen arbeid in Arnhem ontslagen en geroepen in Rotterdam verder werkzaam te zijn.

Ouderling Willem Dalebout is van zijne werkzaamheden in Amsterdam ontslagen en geroepen verder in Dordrecht, van de Rotterdamsche Conferentie, te arbeiden.

Ouderling Cornelus van de Graaf, is van zijne zending in de Rotterdamsche Conferentie ontslagen en geroepen in Brussel te arbeiden.

Gemengd Nieuws.

Gedurende de eerste twee weken van het bestaan van het informatie bureau, heeft de Kerkelijke literatuur aan duizende bezoekers haar invloed verspreid. Er komen ongeveer 5000 namen op het boek voor, welke daar geweest zijn om tractaten of informatie te bekomen.

Volgens het programma 't welk ons uit vriendschap werd toe gezonden, hebben de Nederlanders welke zich in Utah's valleien bevinden op den 18 Juli l.l. in het uitspannings oord Lagoon weer eene aangename feestdag doorgebracht. Het programma was in de Nederlandsche taal gedrukt, en bestond uit Volks spelen, zooals hard loopen, boegspried loopen, kuipsteken, enz. En in het Concert-gebouw werden voordrachten, zangen, en muziekstukken ten gehoord gebracht. Het Volk was zeer eensgezind en oude vriendenbanden werden die dag versterkt.

De Des. News. meldt dat in Nieuw Zuid Walen, en Queensland, Australië, de droogte zoo vreeselijk is dat bijna alle dieren sterven. Het heeft gemaakt dat rijke mannen verplicht waren bij anderen dienstbaar te zijn.

Mr. Samuel McCaughey, de schapenkoning van Australië heeft meer dan een millioen schapen uit zijn kudde van een en vierde millioen verloren. Ook andere schaapherders zijn even zoo onfortuinlijk geweest.

Op den 7 Aug. l.l. werd Mej. Lucy Hoving door een voorbijkomend rijtuig op straat in Ogden, Utah, omvergereden en gedood. Mej. L. Hoving was in het jaar 1856 in Nederland geboren en in 1883 nam zij het Evangelie aan. In 1887 vertrok zij naar Utah, alwaar zij vele jaren een zeer ijverig lid der Kerk was. Doch een paar jaren geleden werd zij afvallig, het laatste jaar was zij een leidend element in het socialisme, tot dat haar aardse loopbaan op boven vermelde wijze eindigde.

De Heiligen der laatste Dagen hebben in Raymond, Canada, een beetwortel suikerfabriek begonnen.

In het Utah Meer aan 't hoofd van de rivier Jordaan zijn twee veertig-duims middelpunt, schuwende pompen geplaatst, om in het drooge seizoen het water te doen rijzen zoo dat men de Salt Lake Vallei kan bewateren. De groote machine zal door electriciteit gedreven worden.

Overleden.

Enige dagen geleden vernamen wij uit de „Des News.“ de droevige tijding dat de Wed. Hendrika van Woerkom geb. Biesters, na eene korte ongesteldheid den 15 Aug. 1902 te Ogden, Utah, overleed. Zij werd den 30 April 1841 geboren en nam in 1894 het Evangelie aan en werd gedoopt den 4 Dec. door Ouderling D. W. Bingham en door Ouderling Evert Neuteboom bevestigd. Zij was immer getrouw in hare plichten en bezat liefde voor het Evangelie en degenen die het verkondigden. Zij was een steun voor de Ouderlingen welke in de Brusselsche Conferentie gearbeid hebben. Zuster van Woerkom emigreerde met haar zoon op den 8 April naar Ogden City Utah, waar zij door twee van hare kinderen verwacht werd, en stierf daar gelijk zij geleefd had, een getrouwe Heilige der laatste Dagen.

I N H O U D :

Opoffering	Blz. 273	Gezond verstand in Godsdienst	Blz. 283
Onze dooden	„ 277	Moderne Openbaring	„ 285
Afscheidsgroot aan enz	„ 279	Ontslagen	„ 287
Een Profet der laatste Dagen	„ 279	Ontslag en Benoemingen	„ 287
Onze verwachting	„ 280	Gemengd Nieuws	„ 287
Noodzakelijkheid van Eenheid	„ 281	Overleden	„ 288

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
 Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.